

sammenlægninger allerede udtrykker. Det lover godt for fremtiden.

Når man ser på danmarkskortet, og når man lytter til den lokale debat i disse dage, ja, så er det jo tydeligt, at kommunerne – politikere på tværs af partiskel i kommunerne – har taget fremtiden til sig. Lige nu ser det ud til, at de 271 kommuner bliver til ca. 100, og dag for dag bliver der færre uafklarede pletter på kortet. Det går så godt, og det går så gnidningsfrit, fordi kommunerne er forventningsfulde med hensyn til at løfte det større ansvar, som regeringen og Dansk Folkeparti er parate til at give dem.

Der er jo et kolossalt folkeligt engagement lokalt. Det er længe siden, det lokale er blevet diskuteret så meget, som det bliver diskuteret netop nu. Der har været masser af lokale folkeafstemninger, masser af borgermøder, debatter og meget mere.

Men hvor fører det mig hen? Jo, det fører mig jo hen til helt afslutningsvis at understrege den forpligtelse, vi har til at følge op med den nødvendige lovgivning, men jo altså også følge op ved at vise den tillid, som kommunerne agerer på. Det er jo det, der sker, man indretter sig i forventning om, at dette Folketing magter at føre aftalen ud i livet, sådan at opgaver decentraliseres, og sådan at der bliver højere til loftet i det kommunale rum.

Derfor håber jeg også, at oppositionen, når forslagene nu er færdige på regeringens indre linjer, har været i høring i december-januar og fremsættes i slutningen af januar, vil tage imod regeringens og Dansk Folkepartis invitation til at indgå i konkrete forhandlinger om hvert af de fremsatte lovforslag.

Formanden:

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren.

Så går vi i gang med forhandlingen, og det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Aage Frandsen.

Forhandling

Aage Frandsen (SF):

Det er en del af vores parlamentariske tradition, at når ministeren har afleveret sit svar til forespørgeren, giver forespørgeren udtryk for en vis taknemlighed for, at ministeren har gjort sit arbejde, nemlig at besvare det, som lå i forespørgslen. For det kan jo ikke være udtryk for, at man er enig med ministeren, når man giver udtryk

for tilfredshed med, at ministeren har sagt noget.

Det siger jo sig selv, at vi som en del af oppositionen ikke er enige i det, som er regeringens oplæg. Det var vi heller ikke i foråret, og det er vi stadig væk ikke.

Men ministeren gav jo et meget præcist svar på det, som lå i selve forespørgslen. Ministeren havde så nogle overvejelser, måske en anelse polemiske, men det er ministeren velkommen til; det ville også klæde ministeren dårligt, hvis ikke de havde det tilsnit.

Først og fremmest mente ministeren, at der i forespørgslen lå en eller anden tilgang til det: Er der nu tænkt på alt? Altså en vis bekymring. Og jeg skal da gerne afsløre, at det er med en vis bekymring, vi ser på det, der skal ske forude med hensyn til kommunalreformen. Og til det retoriske spørgsmål: Er der nu tænkt på alt? synes jeg, det er imponerende at ministeren vel nærmest svarer, at der er tænkt på alt. Det er jo ganske flot.

Kl. 14.15

Ministeren gav også udtryk for, at der hos SF var en ny bekymring for, om nu økonomien var i orden. Det er ikke nogen ny tilgang; SF er i det hele taget meget bekymret for den nuværende regerings måde at bruge penge på, ikke nødvendigvis med hensyn til, hvad der skal foregå i den offentlige sektor, men hvad vi bruger i dag i privat forbrug, som jo så må betales af nogle senere hen.

Derfor har vi også helt afgjort fortsat en bekymring for økonomien omkring kommunalreformen, for ved enhver større reform, der gennemføres, og i hvert fald når det er så voldsomt som det her, kan det ikke undgå i hvert fald i en overgangsperiode at koste noget. Det er så et spørgsmål, hvad vi kan indhente senere hen. På de spørgsmål, der allerede er stillet i Folketingets Kommunaludvalg, må man sige, at vi ikke har fået svarene; det kan være, at de heller ikke kan gives endnu, men så må vi være klar over, at vi kaster os ud i noget, hvor vi ikke helt ved, hvad det kommer til at koste.

Ministeren havde også nogle betragtninger omkring de folkevalgte, som vi jo er optaget af. Jeg medgiver gerne, at man godt kan nå frem til, at der bestemte steder procentuelt kan komme flere kommunalbestyrelsesmedlemmer eller regionsrådsmedlemmer i forhold til de nuværende henholdsvis kommunalbestyrelsesmedlemmer og amtsrådsmedlemmer, men under alle omstændigheder forsvinder der jo sammenlagt